

KLAIPĖDOS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2013 m. gruodžio 3 d.

Klaipėda

Klaipėdos apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Laimutės Jokubauskaitės (pirmininkaujanti ir pranešėja), Remigijaus Armino ir Dalios Gumuliauskienės, sekretoriaujant Renatai Šarkauskienei, dalyvaujant pareiškėjo atstovams Irenai Ričkuvieni ir Rimui Bytautui bei atsakovės atstovui advokatui Tomui Bagdanskiui,

2013 m. lapkričio 14 d. viešame teismo posėdyje išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo Lietuvos Vyriausybės atstovo Tauragės apskrityje prašymą atsakovei Šilalės rajono savivaldybės tarybai dėl 2013 m. birželio 27 d. sprendimo Nr. T1-179 panaikinimo.

Teismas, išnagrinėjęs administracinę bylą,

n u s t a t ė:

Pareiškėjas Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovas Tauragės apskrityje (*toliau – ir pareiškėjas*) prašymu (teisme gautas 2013-09-19, b. l. 4-7) atsakovei Šilalės rajono savivaldybės tarybai (*toliau – ir atsakovė, ir Taryba*), kreipėsi į teismą, prašydamas panaikinti Tarybos 2013-06-27 sprendimą Nr. T1-179 „Dėl žemės mokesčio tarifų nustatymo 2014 metams“ (*toliau – ir ginčijamas sprendimas*).

Pareiškėjas nurodo, kad Taryba ginčijamam sprendimu nustatė žemės mokesčio tarifus 2014 metų mokestiniam laikotarpiui, šis sprendimas yra įsigaliojęs. Teigia, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas, nes prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams:

1. Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymo (*toliau – ir Žemės mokesčio įstatymas*) 6 straipsnio 2 daliai, kurioje nustatyta, kad savivaldybės taryba iki einamojo mokesčio laikotarpio birželio 1 dienos nustato konkretų mokesčio tarifą, kuris galios atitinkamos savivaldybės teritorijoje kitą mokesčių laikotarpį, neviršydama šio straipsnio 1 dalyje nustatytų ribų, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip; jeigu, vadovaujantis šio įstatymo 10 straipsnio 4 dalimi, nuo kito mokesčio laikotarpio žemės mokesčio vertė nustatoma atsižvelgiant į naujai atlikto masinio žemės vertinimo rezultatus, kitą mokesčių laikotarpį galiosiantį mokesčio tarifą savivaldybės taryba gali nustatyti iki einamojo mokesčio laikotarpio gruodžio 1 dienos.

2. Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 4 daliai, kurioje nustatyta, kad jeigu savivaldybės taryba iki šio straipsnio 2 dalyje nurodytų terminų nenustato konkrečių mokesčio tarifų arba po šio straipsnio 2 dalyje nurodytų terminų keičia nustatytus mokesčio tarifus, atitinkamą mokesčių laikotarpį toje savivaldybės teritorijoje taikomas 0,01 procento mokesčio tarifas.

3. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 4 straipsnio 6 punkte nurodytam savivaldybės veiklos ir savivaldybės institucijų priimamų sprendimų teisėtumo principui, pagal kurį savivaldybės institucijų ir kitų savivaldybės viešojo administravimo subjektų veikla ir visais jų veiklos klausimais priimti sprendimai turi atitikti įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus.

Pareiškėjas teigia, kad skaičiuojant žemės mokestį 2014 metų mokesčiniam laikotarpiui bus naudojamos jau atlikto ir galiojančio, bet ne naujai atlikto žemės vertinimo rezultatai, todėl 2014 metais Šilalės rajono savivaldybės teritorijoje turi būti taikomas 0,01 procento mokesčio tarifas.

Pareiškėjas nurodo, kad 2013 m. birželio 26 d. raštu Nr. 2-56 „Dėl Šilalės rajono savivaldybės tarybos 2013 m. birželio 27 d. posėdžiui teikiamo sprendimo projekto „Dėl žemės mokesčio tarifų nustatymo 2014 metams“ kreipėsi į Tarybos narius ir pateikė jiems išankstines pastabas dėl ginčijamo sprendimo projekto, t. y. nurodė, kad šis projektas prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams. Teigia, kad Tarybos nariai į išankstines pastabas neatsižvelgė ir ginčijamą sprendimą priėmė, todėl 2013-08-05 teikimu Nr. 6-48 „Dėl Šilalės rajono savivaldybės tarybos 2013 m. birželio 27 d. sprendimo Nr. Tl-179 „Dėl žemės mokesčio tarifų nustatymo 2014 metams“ panaikinimo“ (*toliau - ir Teikimas Nr. 6-48*) pasiūlė Tarybai artimiausiame posėdyje, ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo teikimo gavimo dienos, svarstyti ginčijamo sprendimo panaikinimo klausimą.

Artimiausias Tarybos posėdis įvyko 2013-08-29, tačiau Teikimas Nr. 6-48 į posėdžio darbotvarkę nebuvo įtrauktas ir Tarybos nariai šio klausimo nesvarstė. Šilalės rajono savivaldybė per 10 dienų po 2013-08-29 tarybos posėdžio turėjo pranešti Vyriausybės atstovui apie priimtą sprendimą dėl Teikimo Nr. 6-48 tenkinimo, tačiau pareiškėjas negavo jokio pranešimo. Kadangi Taryba pareiškėjo Teikimo Nr. 6-48 netenkino, todėl Vyriausybės atstovas kreipėsi į teismą.

Atsakovė Šilalės rajono savivaldybės taryba atsiliepiu į pareiškėjo prašymą (b. l. 69-74) prašo nutraukti administracinę bylą dėl praleisto prašymo padavimo termino arba pareiškėjo prašymą atmesti kaip nepagrįstą bei priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Atsakovė mano, kad pareiškėjas praleido įstatyme numatytą terminą su prašymu kreiptis į teismą, nes nuo 2013-08-29 turėjo būti skaičiuojamas Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo (*toliau – ir Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymas*) 5 straipsnio 1 dalies 2 punkte numatytas 10 dienų terminas pareiškėjui kreiptis į atitinkamos kompetencijos teismą.

Atsakovė mano, kad vertinant, ar ginčijamas sprendimas dėl žemės mokesčio tarifų nustatymo 2014 metams prieštarauja Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 4 daliai, svarbu Ginčijamą sprendimą vertinti ne tik formalioju požiūriu, bet ir atsižvelgti į teismų praktikoje bei teisės doktrinoje formuojamus principus. Atsakovė laiko, kad šiuo atveju Ginčijamo sprendimo panaikinimas neatitiktų proporcingumo principų reikalavimo, pareiškėjo prašymas naikinti Ginčijamą sprendimą yra grindžiamas vieninteliu argumentu – formaliu įstatyme nustatyto procedūrinio termino praleidimu, kas savaime negali būti laikoma proporcinga priemone teisės akto numatytiems tikslams pasiekti. Ginčijamo sprendimo panaikinimas pažeistų viešą interesą ne tik neužtikrinant didesnio savivaldybės biudžeto finansavimo ribojant savivaldybės diskrecijos teisę, bet ir apsunkinant savivaldybės gyventojų socialinių paslaugų teikimo galimybes. Nurodo, kad 2013-05-30 Tarybos posėdyje buvo dedamos pastangos, kad Tarybos sprendimas būtų priimtas reikiamu metu, tačiau dėl atskirų tarybos narių iniciatyvos tokio sprendimo priėmimo klausimas buvo atidėtas.

Teigia, jog negali būti tenkinamas pareiškėjo prašymas, nes jis pats prisidėjo prie formaliai teisės aktams prieštaraujančios situacijos sukūrimo.

Teismo posėdžio metu pareiškėjo Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovo Tauragės apskrityje atstovai Irena Ričkuvienė ir Rimas Bytautas prašymą palaiko ir prašo tenkinti jį jame išdėstytų motyvų ir argumentų pagrindu.

Atsakovės Šilalės rajono savivaldybės tarybos atstovas advokatas Tomas Bagdanskis palaiko atsiliepiamą į pareiškėjo prašymą ir prašo nutraukti administracinę bylą dėl praleisto prašymo padavimo termino arba pareiškėjo prašymą atmesti kaip nepagrįstą atsiliepiame nurodytų motyvų ir argumentų pagrindu.

Konstatuojama:

Pareiškėjo prašymas tenkintinas.

Byloje kilo ginčas tarp pareiškėjo Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovo Tauragės apskrityje ir atsakovės Šilalės rajono savivaldybės tarybos dėl atsakovės 2013-06-27 sprendimo Nr. T1-179 „Dėl žemės mokesčio tarifų nustatymo 2014 metams“ (b. l. 8).

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (*toliau – ir ABTĮ*) 18 straipsnio 2 dalies 3 punktą netaikant išankstinio nagrinėjimo ne teismo tvarka procedūros, apygardos administracinis teismas, kaip pirmosios instancijos teismas, nagrinėja bylas pagal Vyriausybės atstovo pareiškimus dėl vietos savivaldos institucijų ir jų pareigūnų aktų, prieštaraujančių Konstitucijai ir įstatymams, dėl įstatymų ir Vyriausybės sprendimų nevykdymo, dėl aktų ar veiksmų, pažeidžiančių gyventojų ir organizacijų teises, teisėtumo.

Dėl prašymo padavimo termino.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2013-08-05 Teikimu Nr. 6-48 „Dėl Šilalės rajono savivaldybės tarybos 2013 m. birželio 27 d. sprendimo Nr. T1-179 „Dėl žemės mokesčio tarifo nustatymo 2014 metams“ panaikinimo“ (b. l. 17-18) kreipėsi į Tarybą bei Šilalės rajono savivaldybės merą, siūlydamas artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje (ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo teikimo gavimo dienos) svarstyti ginčijamo sprendimo panaikinimo klausimą ir prašė apie priimtą sprendimą pranešti per 10 dienų nuo jo priėmimo dienos. Tarp šalių nėra ginčo, jog artimiausias Tarybos posėdis įvyko 2013-08-29.

Iš Šilalės rajono savivaldybės tarybos 2013-08-29 posėdžio protokole Nr. T2-30 (b. l. 19-25) nurodytos darbotvarkės matyti, kad klausimas dėl Ginčijamo sprendimo panaikinimo nebuvo svarstomas. Byloje nėra duomenų apie atsakovo pranešimą pareiškėjui dėl Ginčijimo sprendimo panaikinimo svarstymo ir panaikinimo.

Teisę Vyriausybei per savo skiriamus atstovus prižiūrėti savivaldybių veiklą, savivaldybių administracinės priežiūros sritį, šią priežiūrą atliekančių pareigūnų įgaliojimus ir jų įgyvendinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymas. Iš prašymo turinio matyti, kad pareiškėjas kreipėsi į teismą, vadovaudamasis būtent šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 4 punktu, kuriame nustatyta, kad prižiūradamas, ar savivaldybės laikosi Konstitucijos ir įstatymų, ar vykdo Vyriausybės sprendimus, Vyriausybės atstovas, kai savivaldybės administravimo subjektai nesutinka panaikinti ar pakeisti ginčijamą teisės aktą, atsisako įgyvendinti įstatymą ar vykdyti Vyriausybės sprendimą, kreipiasi į teismą.

Pagal Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1 punktą nustatęs, kad savivaldybės administravimo subjektas neįgyvendina įstatymų, nevykdo Vyriausybės sprendimų, Vyriausybės atstovas atitinkamam savivaldybės administravimo subjektui pateikia rašytinį reikalavimą neatidėliojant įgyvendinti įstatymą, vykdyti Vyriausybės sprendimą. Vyriausybės atstovo reikalavimą savivaldybės kolegialus administravimo subjektas turi apsvarstyti artimiausiame posėdyje (bet ne vėliau kaip per 1 mėnesį), o kiti savivaldybės administravimo subjektai per savaitę nuo reikalavimo gavimo dienos; apie priimtą sprendimą Vyriausybės atstovui turi būti pranešta per 10 dienų nuo sprendimo priėmimo dienos. Pagal šio įstatymo 4 straipsnio 9 dalį visais atvejais apie savivaldybės administravimo subjektui pateiktą teikimą ar reikalavimą Vyriausybės atstovas praneša merui (savivaldybės vadovui); meras artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje privalo su šia informacija supažindinti savivaldybės tarybos narius.

Kaip minėta, posėdis, kuriame turėjo būti svarstomas pareiškėjo teikimas dėl Ginčijamo sprendimo panaikinimo, įvyko 2013-08-29, o pareiškėjui apie priimtą sprendimą dėl šio teikimo turėjo būti pranešta per 10 dienų, t. y. iki 2013-09-09, kadangi 2013-09-08 buvo sekmadienis, tačiau jokie pranešimo pareiškėjas negavo. Atsakovė neginčija, jog sprendimas dėl pareiškėjo teikimo nebuvo priimtas.

Pagal Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo (*toliau – ir SAPIJ*) 5 straipsnio 1 dalies 2 punktą nustatęs, kad savivaldybės administravimo subjekto priimtas teisės aktas neatitinka įstatymų ar Vyriausybės sprendimų, Vyriausybės atstovas per 10 dienų nuo pranešimo apie atsisakymą patenkinti teikimą gavimo dienos (jei savivaldybės administravimo subjektas, apsvarstęs

Vyriausybės atstovo teikimą, atsisako ginčijamą teisės aktą pakeisti ar panaikinti) ši aktą skundžia atitinkamos kompetencijos teismui.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (*toliau – ir LVAT*) laikosi nuostatos, kad Vyriausybės atstovo teisė kreiptis į teismą negali būti griežtai siejama tik su savivaldybės administravimo subjekto atsisakymu įvykdyti pareiškėjo reikalavimą, t. y. su aktyviu veiksmu. Priešingu atveju, jei dėl visiškai pasyvaus atsakovo elgesio pareiškėjas neturėtų teisės kreiptis į teismą, Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 1 straipsnyje išdėstyti tikslai negalėtų būti pasiekti. Vyriausybės atstovui SAPĮ suteikia teisę kreiptis į teismą ne tik tuomet, kai savivaldybės administravimo subjektas, apsvarstęs Vyriausybės atstovo reikalavimą, atsisako jį vykdyti ir tokią informaciją jam pateikia, bet ir tuo atveju, kai Vyriausybės atstovas per šio įstatymo nustatytą terminą negauna jokios informacijos apie pateikto rašytinio reikalavimo nevykdymą (*LVAT 2006 m. gegužės 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁶-981/2006; 2006 m. liepos 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁷-1130/2006; 2007 m. spalio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁶-906/2007*). Šiuo atveju savivaldybės administravimo subjekto neveikimas sukelia tokias pat pasekmes, kaip atsisakymas patenkinti Vyriausybės atstovo teikimą.

Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta ir į tai, kad pareiškėjas pranešimo apie Teikimo Nr. 6-48 panaikinti Ginčijamą sprendimą tenkinimą, netenkinimą ar apskritai atsisakymą svarstyti šį klausimą pagrįstai galėjo tikėtis iki 2013-09-09, darytina išvada, kad tik po šios datos buvo galima nustatyti Tarybos neveikimą ir dėl to Ginčijamą sprendimą apskusti teismui per 10 dienų, t. y. iki 2013-09-19. Iš Lietuvos pašto spaudo ant voko (b. l. 26) matyti, kad pareiškėjo prašymas išsiųstas paštu 2013-09-18, todėl *konstatuojama, kad nepraleistas prašymo padavimo teismui terminas.*

Dėl Ginčijamo sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.

Ginčijamas sprendimas, kuriuo nustatyti žemės mokesčio tarifai 2014 metų mokestiniam laikotarpiui, Tarybos priimtas 2013-06-27. Žemės apmokestinimo žemės mokesčiu tvarką nustato Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymas (toliau ir Žemės mokesčio įstatymas).

Pagal Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 1 dalį žemės mokesčio tarifas yra nuo 0,01 procento iki 4 procentų žemės mokestinės vertės, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Pagal šio straipsnio 2 dalį savivaldybės taryba iki einamojo mokestinio laikotarpio birželio 1 dienos nustato konkretų mokesčio tarifą, kuris galios atitinkamos savivaldybės teritorijoje kitą mokestinį laikotarpį, neviršydama šio straipsnio 1 dalyje nustatytų ribų, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje taip pat numatyta, kad jeigu, vadovaujantis šio įstatymo 10 straipsnio 4 dalimi, nuo kito mokestinio laikotarpio žemės mokestinė vertė nustatoma atsižvelgiant į naujai atlikto masinio žemės vertinimo rezultatus, kitą mokestinį laikotarpį galiosiantį mokesčio tarifą savivaldybės taryba gali nustatyti iki einamojo mokestinio laikotarpio gruodžio 1 dienos. Žemės mokesčio įstatymo 10 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad masinis žemės vertinimas žemės mokestinėms vertėms apskaičiuoti Vyriausybės nustatyta tvarka atliekamas ne rečiau kaip kas 5 metai. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012-12-12 nutarimu Nr. 1523 patvirtintų Masinio žemės vertinimo taisyklių 44 punkte nurodyta, kad žemės mokestinėms vertėms apskaičiuoti masinis žemės vertinimas atliekamas ir masinio žemės vertinimo dokumentai, nurodyti Taisyklių 32 punkte, rengiami (atnaujinami) kas 5 metai, išskyrus tuos atvejus, kai Lietuvos Respublikos Vyriausybė Finansų ministerijos teikimu priima sprendimą dėl masinio žemės vertinimo žemės mokesčiui apskaičiuoti nesuejūs šiam terminui. Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos direktoriaus 2012-12-21 įsakymo Nr. 1P-(1.3.)-522 „Dėl masinio žemės vertinimo dokumentų tvirtinimo“ 2 punkte nurodyta, kad nustatyta, jog nuo 2013-01-01 žemės sklypų vidutinė rinkos vertė apskaičiuojama pagal šiuo įsakymu patvirtintus žemės verčių žemėlapius ir kad šis įsakymas įsigalioja 2013-01-01. Darytina išvada, kad paskutinis masinis žemės vertinimas buvo atliktas 2012 metais, o žemės mokestinė vertė 2013 metų mokestiniam laikotarpiui nustatyta atsižvelgiant į šio naujai atlikto masinio žemės vertinimo rezultatus. Pagal šiuos rezultatus žemės mokestis bus skaičiuojamas ir už 2014-2017 metų mokestinius laikotarpius. Tai reiškia, kad skaičiuojant žemės mokestį 2014 metų mokestiniam laikotarpiui bus naudojama

jau atlikto ir galiojančio, bet ne naujai atlikto žemės vertinimo rezultatais. Atsižvelgiant į tai, nagrinėjamu atveju Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 2 dalis, t. y. ta dalimi, kuria nustatyta, kad jeigu, vadovaujantis šio įstatymo 10 straipsnio 4 dalimi, nuo kito mokesčio laikotarpio žemės mokesčio vertė nustatoma atsižvelgiant į naujai atlikto masinio žemės vertinimo rezultatus, kitą mokesčio laikotarpį galiosiantį mokesčio tarifą savivaldybės taryba gali nustatyti iki einamojo mokesčio laikotarpio gruodžio 1 dienos, netaikoma.

Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad jeigu savivaldybės taryba iki šio straipsnio 2 dalyje nurodytų terminų nenustato konkrečių mokesčio tarifų arba po šio straipsnio 2 dalyje nurodytų terminų keičia nustatytus mokesčio tarifus, atitinkamą mokesčio laikotarpį toje savivaldybės teritorijoje taikomas 0,01 procento mokesčio tarifas. Ginčijamo sprendimo 1 punktu nustatyti žemės mokesčio tarifai svyruoja nuo 0,9 iki 4,0 procentų.

Pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo 3 straipsnio 2 dalį teismas nevertina ginčijamo administracinio akto bei veiksmų (ar neveikimo) politinio ar ekonominio tikslingumo požiūriu, o tik nustato, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas įstatymas ar kitas teisės aktas, ar administravimo subjektas neviršijo kompetencijos, taip pat ar aktas (veika) neprieštaruoja tikslams bei uždaviniams, dėl kurių institucija buvo įsteigta ir gavo atitinkamus įgaliojimus.

Mokesčių tarifų nustatymas įstatymų nustatyta tvarka pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 16 straipsnio 2 dalies 37 punktą yra išimtinė savivaldybės tarybos kompetencija, tačiau atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, akivaizdu, kad Šilalės rajono savivaldybės taryba 2013-06-27 priimdama sprendimą Nr. T1-179 „Dėl žemės mokesčio tarifų nustatymo 2014 metams“, kuriuo nustatė 2014 metų mokesčiam laikotarpiui žemės mokesčio tarifus didesnius nei 0,01 procento, pažeidė Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 2 ir 4 dalies nuostatas, todėl *Ginčijamas sprendimas naikintinas kaip neteisėtas iš esmės, t. y. savo turiniu prieštaraujantis aukštesnės galios teisės aktams (ABTĮ 89 straipsnio 1 dalies 1 punktas).*

Atkreiptinas dėmesys, kad Vietos savivaldos įstatymo 4 straipsnio 6 punkte nustatytas vienas iš pagrindinių principų, kuriais grindžiama vietos savivalda – savivaldybės veiklos ir savivaldybės institucijų priimamų sprendimų teisėtumo, kuris reiškia, kad savivaldybės institucijų ir kitų savivaldybės viešojo administravimo subjektų veikla ir visais jų veiklos klausimais priimti sprendimai turi atitikti įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus. Be to, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi įstatymo viršenybės principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektų įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą turi būti nustatyti teisės aktuose, o veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus, administraciniai aktai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas oficialioje konstitucinėje doktrinoje ne kartą yra konstatavęs, jog iš konstitucinio teisinės valstybės principo, kitų konstitucinių imperatyvų kyla reikalavimas įstatymų leidėjui, kitiems teisėkūros subjektams paisyti iš Konstitucijos kylančios teisės aktų hierarchijos. Šis reikalavimas *inter alia* reiškia, kad draudžiama žemesnės galios teisės aktais reguliuoti tuos visuomeninius santykius, kurie gali būti reguliuojami tik aukštesnės galios teisės aktais, taip pat kad žemesnės galios teisės aktuose draudžiama nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris konkuruotų su nustatytu aukštesnės galios teisės aktuose (*Konstitucinio Teismo 2005-01-19 nutarimas, 2005-09-20 sprendimas, 2007-11-13 nutarimas ir kt.*). Poįstatyminiu teisės aktu yra realizuojamos įstatymo normos, todėl poįstatyminiu teisės aktu negalima pakeisti įstatymo ir sukurti naujų bendro pobūdžio teisės normų, kurios konkuruotų su įstatymo normomis, nes taip būtų pažeista Konstitucijoje įtvirtinta įstatymų viršenybė poįstatyminių teisės aktų atžvilgiu (*Konstitucinio Teismo 2002-08-21, 2004-03-05 nutarimai ir kt.*). Poįstatyminiai teisės aktai negali prieštarauti įstatymams ir Konstitucijai, jie turi būti priimami remiantis įstatymais, nes poįstatyminis teisės aktas yra įstatymo normų taikymo aktas nepriklausomai nuo to, ar tas aktas yra vienkartinio (*ad hoc*) taikymo, ar nuolatinio galiojimo (*Konstitucinio Teismo 2003-12-30, 2005-02-07 nutarimai*). Atsižvelgiant į tai, *pareiškėjo ekonominio pobūdžio argumentai, t. y., kad panaikinus ginčijamą sprendimą, Šilalės rajono savivaldybė 2014 metais gali netekti dalies pajamų, atmetini kaip nepagrįsti.*

Dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo.

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 44 straipsnio 1 dalį proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę gauti iš kitos šalies savo išlaidų atlyginimą. Pagal to paties straipsnio 4 dalį, kai sprendimas priimtas atsakovo naudai, jis turi teisę reikalauti atlyginti: išlaidas, kurias turėjo rengdamas ir raštu pateikdamas teismui dokumentus; kitas išlaidas, susijusias su bylos nagrinėjimu; transporto išlaidas; gyvenamosios patalpos nuomojimo teismo buvimo vietoje išlaidas už laiką, kol vyko procesas, bei dienpinigių – 10 procentų patvirtinto taikomojo minimalaus gyvenimo lygio už kiekvieną proceso dieną – išlaidas. Be to, pagal šio straipsnio 6 dalį proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę reikalauti atlyginti jai ir atstovavimo išlaidas.

Pareiškėjo prašymas tenkintinas, todėl nelaikytina, jog teismo sprendimas priimtas atsakovės Šilalės rajono savivaldybės tarybos naudai, atsakovės prašymas priteisti bylinėjimosi išlaidas atmestinas.

Teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 45 straipsnio 2 dalimi, 85-87 straipsniais, 88 straipsnio 2 punktu,

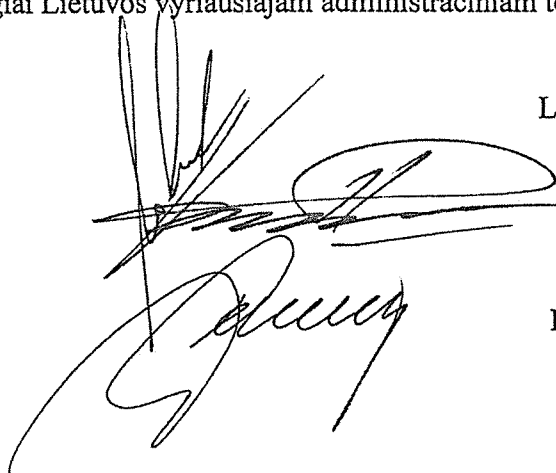
n u s p r e n d ž i a:

tenkinti pareiškėjo Lietuvos Vyriausybės atstovo Tauragės apskrityje prašymą ir panaikinti Šilalės rajono savivaldybės tarybos 2013-06-27 sprendimą Nr. T1-179 „Dėl žemės mokesčio tarifų nustatymo 2014 metams“;

atmesti atsakovės Šilalės rajono savivaldybės tarybos prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Sprendimas per 14 dienų nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, paduodant apeliacinį skundą per Klaipėdos apygardos administracinį teismą arba tiesiogiai Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui.

Teisėjai

Laimutė Jokubauskaitė

Remigijus Arminas

Dalia Gumuliauskienė